

Vzpomínka na Písek

Kdo se procházel po píseckých hradbách v prvních červencových dnech, musel být překvapen. Z oken se od rána do večera linuly vábivé tóny klavíru. Kdo se zvědavě zaposlouchal, mohl slyšet Chopinovu Polonézu i Káču, která utíká před kocourem. Již 25 let je Hudební škola Otakara Ševčíka hostitelem Mezinárodních klavírních kurzů a už čtvrt století se zde setkávají žáčci i studenti, aby pod laskavým vedením profesorů Hudební školy hl. města Prahy a Gymnázia Jana Nerudy v Praze paní MgA. Jany Korbelové a pana MgA. Martina Ballýho objevovali překrásný a nekonečný svět hudby.

Letos jsme se tohoto velkolepého podniku se synem zúčastnili poprvé a zcela jsme mu propadli. Kde zůstal můj nezvedený potomek, kterého jsem dříve musela ke klavíru honit? Sám ťukal na hodinky, abychom nepromrhali vzácný čas určený ke cvičení a pospíchal usednout ke křídlu, jehož nádherný zvuk se nesl otevřeným oknem skoro až na náměstí. Očarovalo nás magické místo hudební školy i vlídné přijetí jejích zaměstnanců, nezdolná a energií sršící paní profesorka Korbelová, která své žáky inspiruje a vede k lásce k muzice. Okouzлил nás moudrý a vyrovnaný pan profesor Ballý, jehož přednášky o hudbě byly perlami, které si ponese dále životem. Mnoho příjemných okamžiků nám přineslo též setkávání s rodiči, dalšími žáčky i dospělými studenty či milovníky klavírní hry. V koncertní síni Trojice jsme měli to štěstí slyšet interprety světových měřítek, na které se stojí nebo budou stát fronty...

Těžko se hledají slova, musíte to zažít. Bylo to velice intenzivních 11 dní, za které děkujeme z hloubky srdce a prosíme: „vezměte nás příště do Písku s sebou!“

MUDr. Irena Rubešová + Sebastian (10 let)
Nîmes, Francie